

käenpiika

SAVO-KARJALAISEN
OSAKUNNAN
JÄSENKANNATTAJA

4/
-79

Käenpiika

- 1 -

Savo-Karjalaisen Osakunnan

iänenkännättäjä

Turussa 20.9.1979

Piäkirjotus

Kerrankin kehuja

On tänä syksynä lähtenyt toiminta käyntiin sellaisella vauhdilla, etteivät kiireisimmät osakunta-aktiivit ole ehtineet toimistosta yöksikään omaan sänkyynsä.

Viime keväänä puhuttiin paljon osakunnan tulevasta noususta, uutta toimintaa ruvettiin käynnistämään ja mukaan eksyi uusia kasvojakin. Nyt se paljon puhuttu osakunnan uusi tuleminen on tosiasia. Jos jatkamme tähän tapaan, niin voimme tänä syksynä tarjota jäsenillemme urheilun, kuvan tekemisen, puna- ja valkoviinien lisäksi myös tanhuja, kirjallisuutta, näyttelemistä, kuorolaulua ja tietysti myös lukemattomia ikimuistoisia (tai muistamattomia) hetkiä jatkoilla. Tämä kaikki, jos - tai tietysti KUN uusia toimijoita tulee lisää. Vaikka ihmeellisesti tuo hallituskin tuntuu kesän aikana virkistyneen.

o • o

Uusille osakuntalaisille

Teitä on ilahduttavan paljon tänä syksynä. Ja eihän se määrä, mutta laatu! Viime keskiviikkona oli Laukkavuoren uimahallin takkahuone täynnä aktiivisia uusia ihmisiä.

Osakunta tarvitsee teitä ja te toivottavasti osakuntaa. Tulette huomaamaan, että osakunta tarjoaa sellaista, mitä aiheyhdistys tai muu yhteisö ei koskaan tarjoa. Mitä se on, sitä on mahdoton selittää, mutta puolen vuoden kuluttua huomaa, että pimeästä kolkosta toimistosta on tullut toinen koti ja osakuntalaisista niinkun perheenjäseniä (sukulaisiaanhan ei voi valita).

Tule mukaan! Mutta mukaan pääseminen vaatii omaa aktiivisuutta. Seuraa info-palstaa ja ilmoitustaulua. Tule kerhoihin, vaikka kukaan ei kävisikään erityisesti houkuttelemassa. Ja käy kahvilla toimistossa (klo 12-13), toimisto on aina kahviaikaan tupaten täynnä uusia ja vanhoja ihmisiä.

Mie siis omasta puolestani toivotan
kaikki uudet lämpimästi tervetulleiks!

l.m.p.

SISÄLLYS:

Piäkirjotus.....	1
Sisällysluettelo.....	2
Ennakkokäsityksiäni antroposofiasta.....	3
Antroposofisessa kesäseminaarissa.....	4
Rudolf Steineristä ja antroposofiasta.....	8
Tuas souvvettiin Sulokavalla.....	11
Informaatiosivu.....	14
Vihreän hätäaputoimittajan seikkailu eli.....	15
Karjalaisten kanssa Potoskanvaarassa.....	16
Amorin osumia.....	17
Osakunta maailman laidalla.....	18
Tutustumisillanvietto, reportaasi.....	19
Ruusut ja risut.....	20
Kulttuurikalenteri.....	21

LEHEN KASSAAN PISTIVÄT:

Leena Pesonen (puh. 510 936)

Sinikka Rytkönen

Kalevi Kekko

Juha Niemelä

Erkki Rötönen

Loistavasta painojäljestä
ja ammattitaidolla suori-
tetusta monistuksesta vas-
taa NAPU PRINT

Rakkaat lukijat!

Käenpiijässä pitäis olla yleisönosasto, muttei myö toimittajat siihen voija kirjottaa. Että ilmoitustaulun alla olevaan postilaatikkoon yleisönosaston kirjotuksia. Muut kirjotukset on kanssa tietysti tervetulleita.

Nyt on sitten tarkotus, että joka lehteen pannaan jottain asiaa, jottain erityistä mitä työ ajattelette tai harrastatte. Tässä lehdessä pojat esittellee antroposofiaa, seuraavassa pittää sitten olla jonkun muun painavaa tekstiä. Painacat ajatukset paperille ja toimituskunnalle.

Nii ja sitte myö kaivataan kritiikkiä, meistä kun tämäkin lehti on tietysti loistava - tai jos ei oteta huomioon kuvien ja tason puutetta.

toim.kunta

Seuraavat kaksi kirjoitelmaa kuvaavat tutustumistani erääseen filosofiseen liikkeeseen. Ensimmäinen juttu on kirjoitettu vähäisten toisenkäden tietojen perusteella, ja toinen tavattuani asiaan enemmän perehtyneitä henkilöitä. Jutut eivät tietenkään pyri vastaamaan kysymykseen, mitä antroposofia on, sen selvittämiseksi on riittävästi hyvää kirjallisuutta.

Ennakkokäsityksiäni antroposofiasta

Nykyiset tietoni antroposofiasta perustuvat ystävien kertomuksiin, pariin kirjaan ja muutamaan esitelmään. Tunteeni ovat hieman pelonsekaiset. Tässä liikkeessä on sellaista, mistä voi heti sanoa, että tätä nykyaika tarvitsee, mutta myös piirteitä, joita ei ymmärrä, ja jotka sen vuoksi tuntuvat pelottavilta. Tuntuu, että jos antroposofinen ajattelutapa leviäisi, opittaisiin yhä lisääntyvä vapaa-aika käyttämään henkisesti kehittäviin ja virkistäviin harrastuksiin. Mutta tutustuttaessa antroposofiaan törmätään heti käsitteisiin sielu, astraaliruumis, eetteriruumis, jne. Mitä nämä ovat? Miten ne olisi ymmärrettävä? Nykyihminen kuollessaan tällaisista käsitteistä vain hymähtää tai kohottaa kätensä torjuvasti ja ottaa askeleen taaksepäin.

Nimenä antroposofia eli hengentiede herättää pienoista kauhun ja pelon tunnetta. Hengentiede --- ollaanko tässä palaamassa pimeään keskiaikaan vai onko tämä joku uusi hurmoshenkinen uskonlahko, joka pakottaa kannattajansa, ja haluaisi pakottaa muutkin elämään tiettyjen sääntöjen mukaan? Halutaanko nyt hylätä kaikki tieteen ja tekniikan avulla saavutetut edistysaskeleet, ja sysätä ihmiskunta kaaokseen, missä olematon tulee tärkeämmäksi kuin oleva! Ja jos alkaisin perehtyä tällaiseen filosofiaan, niin kaikki varmaankin pitäisivät minua onnettomana, harhaanjolettuna raukkana, jonka silmillä on jo antroposofian silmälaput. Miksi saattaa itsensä näin epäilyttävään valoon?

Miksi sitten tällaista normaaliajattelusta poikkeavaa ajattelua edustavilla liikkeillä on yhä enenevässä määrin kannattajia? Kun ihminen on saavuttanut kaiken sen materiaalisen, mikä saavutettavissa on, tulee elämästä yksitoikkoista kuoleman odotusta. Jokainen päivä on edellisen kaltainen, ja kun tällaista on jatkunut jonkin aikaa, alkaa itsesäilytyskoneisto vaatia muutosta. Tällaisessa tilanteessa muutoksen suunta ei ole tärkeä, oleellista on itse muutos. Joko aletaan osallistua kaikkiin mahdollisiin maailman rientoihin, niin että ei enää tarvitse nähdä omaa tyhjää sisintään, tai ehkä haetaan turvaa mitä erilaisimmista henkisistä

liikkeistä, jotka antavat vastaukset kaikkiin kysymyksiin, ja ihminen saa rauhan. Nämä molemmat tavat ovat vain elämän kepposia ihmiselle, niiden avulla voi kohtalokkaaseen kriisiin ajautunut ihmissuku selvitä taas jonkun matkaa eteenpäin. Hengentiede antaa vieläpä itsekkäälle, kaikkea aineellista halajavalle ihmisellekin jotakin, jälleensyntymisen. Kuoleman jälkeenkään ei tarvitse luopua maallisesta hyvästä, vaan voi rauhassa jäädä odottamaan uutta syntymää. Tämän perusteella on helppo ymmärtää kiinnostus antroposofiaankin.

Antroposofisen liikkeen perustajan Rudolf Steinerin mukaan nimensä saanut Steiner-koulu vaikuttaa jo heti ensi tutustumisen jälkeen tavallista peruskoulua paremmalta vaihtoehdolta. Siellä käsitetään ihminen kokonaisuudeksi. Ja opetus tapahtuu sen mukaan, mitä ja miten paljon oppilaat voivat vastaanottaa. Koulussa opetus on Steinerin oppien mukaista mutta itse Steinerin filosofisia näkemyksiä ei opetuksessa tuoda esille.

Antroposofiasta on tällä hetkellä minulla sellainen käsitys, että sen opetukset ja elämänohjeet ovat hyödyksi ihmiskunnalle vaikkakin sen selitykset ovat epäilyttäviä. Yleensä ottaen on sellainen tunne, että asiaan kannattaa perehtyä lähemmin.

Antroposofisessa kesäseminaarissa 4. - 8. elokuuta

Seminaari oli Helsingin Rudolf Steiner -koululla, jossa oli myös mahdollista yöpyä. Koululla oli tarjolla päivittäin 10 mk:n hintainen aterialla, joka oli kyllä hintansa väärti (puhtaasti viljeltyjä tuotteita), ja tauoilla oli tarjolla kahvia, teetä ja pullaa. Ohjelmaa oli aamuvarhaisesta iltamyöhään, ja ainakin ensikertalaista alkoi jo loppuaikana painaa väsymys. Lisäksi koululla oli tarjolla hyvä valikoima alan kirjallisuutta. Seminaarimaksu oli 200 mk (160 mk opiskelijoilta).

Seminaarin ohjelma:

	Lauantai	Sunnuntai	Maanantai	Tiistai	Keskiviikko
8.30-9.20	ILMOITTAUTUMINEN	AAMUKURSSIT: Eurytmia, Historiallinen elekurssi, Piirustus			
9.30-10.30	Kaisu Virkkunen: IHMISYYDEN KASVUVOIMA				
	Kahvi- ja teetauko				

ohjelma jatkuu:

	Lauantai	Sunnuntai	Maanantai	Tiistai	Keskiviikko
11.00-12.00	KURSSIEN ESITTELY	KOKOPÄIVÄKURSSIT: Chartresin katedraali ja ihmisen sisäinen kehitystie, Hoitopedagogiikka, Elämäntilanne, Sielunkehitys ja sielulliset häiriöt, Musiikki ja tietoisuuden kehitys AAMUPÄIVÄKURSSIT: Eurytmiaa alkeet osaaville, Kansansadut, Steiner-pedagogiikka, Vapauden filosofia, Maalaus			
	Lounas				
14.00-15.30	KOKOPÄIVÄKURSSIT jatkuvat ILTAPÄIVÄKURSSIT: Johdantoa antroposofiaan, Lapsi päiväkodissa ja esikoulussa, Ihmisolemuksen ilmeneminen äänenmuodostuksessa, Nykyaajan henkisten voimien taustaa (antroposofisen seuran jäsenille), Goetheanistinen arkkitehtuuri				PÄÄTÖSTILAILSUUS klo 13.30- n. 15.40 -Seminaarissa kehittynyttä -Päätöskahvit
	Kahvi- ja teetauko				-Reijo Wilenius: UUSI IHMISSYYS
16.00-17.00	KOKOPÄIVÄ- JA ILTAPÄIVÄKURSSIT jatkuvat Eurytmiakurssi				
	Tauko				
18.00 alkaen	TAIDEILTA Eurytmiaa ja lausuntaa	Helmer Knutar IHMISEN HENKISEN KYNNYKSEN EDESSÄ	Dr. med. Aldo Bargero MENNEISYYDEN JA TULEVAISUUDEN VOIMAT IHMISSYYS SESSÄ	Dr. med. Rudolf Treichler TAIDETERAPIA JA IHMISEN OLEMUS	
	Teeilta	Mahd. retki	Keskusteluilta		

Itse osallistuin kursseille Eurytmia, Steiner-pedagogiikka ja Johdantoa antroposofiaan. Johdantoa antroposofiaan -kurssi oli aluksi pettymys. Olin odottanut, että tällä kurssilla käsiteltäisiin ja selvennettäisiin peruskäsitteitä ja tarkasteltaisiin antroposofian historiallista taustaa. Mutta toisin kävi. Kurssi alkoi vapaalla keskustelulla ja ensimmäisen kokoontumisen aikana pyrittiin selvittämään, mitkä asiat kurssilaisia eniten kiinnostivat. Seuraavaksi kerraksi vetäjät olivat ensimmäisen keskustelutilaisuuden perusteella valinneet kolme teemaa, jotka tuntui-

vat kiinnostavan eniten. Nyt kurssi hajaantui kolmeen ryhmään ja jokainen ryhmä pohti omaa teemaansa kahtena seuraavana päivänä ja viimeisellä kerralla oli yhteinen palaveri, jossa kukin ryhmä esitteli tuloksensa. Kurssiin liittyi myös taiteellisia harjoituksia esim. piirustusta ja luonnon havainnointia. Loppujen lopuksi tuntui siltä, että tämä oli parempi johdantokurssi, kuin olin osannut odottaakaan. Tämä antoi antroposofiasta paremman kuvan kuin mikään kuiva luento.

Eurytmiassa ilmaistaan tunteita ja mieliszaloja liikkeillä. Nyt huomasin miten vaikeaa oli suuressa ihmisjoukossa suorittaa erilaisia liikkeitä. Pelotti, ujostutti ja kammoksutti, mutta kun pystyi voittamaan ujoutensa ja lähtemään ennakkoluulottomasti mukaan se vapautti ja siinä koki voimakkaan yhdistävän tunteen kurssilaisten välillä. Tässä oppi tuntemaan oman kehonsa todella omaksi. Se ei enää ollut vain pään jatke, vaan jotakin elävää ja omaa, jota ei enää katsellut ulkopuolelta vaan sen tajusi oman minän osaksi. Tältä kurssilta saa lisää itsevarmuutta ja sosiaalisuutta ja sanaton viestintä herkistää tunteita.

Steiner-pedagogiikassa käsiteltiin Steinerin elämäkertaa, ihmisen kehityksen seitsenvuotisia kehityskausia, lapsen kasvatusta Steiner-koulua ja temperamenttityyppejä. Steiner-koulun erikoispiirteistä jäi mieleen mm. seuraavaa: Erilaisuuden salliminen luokkayhteisössä, esim. kaikkien ei tarvitse oppia samaan aikaan lukemaan. Sama opettaja opettaa luokkaa melkein kaikissa aineissa 8 vuotta. Koulussa ei käytetä audiovisuaalisia välineitä. Jakso-opetuksen ansiosta opettajakin pystyy paremmin perehtymään opetettavaan asiaan, koska näin on mahdollista keskittyä vain yhteen aineeseen pitemmän aikaa. Koulutusohjelmassa on huomattava osa käytännöllistä ja taiteellista työtä. 1-8 luokilla on tarkoitus antaa elämyksellinen pohja ja 9-12 luokilla kehittää ajattelua. Kodin ja koulun yhteys on vahva, on vanhempain iltoja ja opettajat käyvät oppilaitten kotona.

Oli miellyttävä huomata, että seminaariin osallistui kaiken ikäisiä ihmisiä aina nuorista vanhoihin, ja ilmapiiri oli niin avoin, että oli helppo tutustua ihmisiin ja jutella muistakin kuin iänkaikkisista tavalisista asioista. Viiden päivän aikana ei pääse perille edes Steinerin filosofian alkeista, mutta seminaarissa saa paljon uusia kokemuksia ja ajatuksia, joita voi myöhemminkin pohtia.

Lopuksi vielä kahden seminaarilaisen haastattelut

Eräs helsinkiläinen kanslisti kertoi nähneensä toissa vuonna lehdessä ilmoituksen tästä seminaarista ja tulleen mukaan pelkästä uteliaisuudesta, silloin hän ei vielä tiennyt antroposofiasta mitään. (Huom! seuraava lainaus ei kuvaa antroposofiaa vaan transpersonaalisen psykologian mukaista psykoterapiaa.) "Tänä kesänä menin semmoiseen porukkaan, jossa harrastetaan meditaatiota, keskittymisharjoituksia, hyperventilaatiota (musiikin tahdissa hengitetään voimakkaasti sisään ja ladataan itsemme hapella, näin saadaan samanlaisia kokemuksia kuin LSD:llä), mielikuviutumakkoja (ensin rentoudutaan, sitten ohjaaja antaa raamit, joiden mukaan matkustetaan, kuvat tulevat piilotajunnasta) ja mandaloitten piirtämistä (ensin piirretään ympyrä ja sitten alitajunnasta kumpuavat kuvat piirretään värikynillä tähän ympyrään). Näitä asioita ei voi sanoa kyvyiksi, vaan asioiksi, jotka ovat vallitsevia jokaisessa ihmisessä. Ensimmäisen kerran olen kertonut näistä kokemuksista ulkopuolisille täällä seminaarissa. Ihmiset ovat täällä kyllä niin omissa oloissaan, että he eivät oikein reagoi siihen, mitä kerron kokemuksistani. Suurin ongelma maailmassa tällä hetkellä on, että kaikkialla maailmassa oleva virta ei kulje meidän lävitse. Ihmisessä on yhtä paljon positiivisia ja negatiivisia mahdollisuuksia ja hyvät vanhemmat pystysivät voimistamaan lastensa positiivisia ominaisuuksia. Positiiviset ja negatiiviset ominaisuudet ovat piilotajunnassa, jos negatiiviset ominaisuudet valtaavat meidät, niin virta meissä ei kulje."

Iltakoulussa opiskeleva kotirouva kertoi, että aluksi hän kiinnostui antroposofiasta luettuaan asiaa käsitteleviä kirjoja ja nyt, kun hänen lapsensa on Steiner-koulussa, hän seuratessaan lapsen kasvamista ja kehittymistä haluaa tietää miksi menee niin kuin menee. Ja osaksi hän on mukana vain pelkästä uteliaisuudestakin. "Enole antroposofisen seuran jäsen ja tämä on vasta toinen kerta, kun olen mukana kesäseminaarissa. Odotin, että saisin täältä valaistusta kirjoista lukemiini asioihin ja olen kyllä saanutkin. Jatuntuusilta, että pystyn myös soveltamaan täällä saamiani vaikutteita ja ohjeita käytännössä. Tästä kerrasta jäi ertyisesti mieleen, että sain hieman selkeämmän kuvan tästä olevaisuudesta."

Kalevi Kokko

RUDOLF STEINERISTA JA ANTROPOSOFIASTA

Olen tutustunut eräaseen filosofis-henkiseen suuntaukseen, antroposofiaan, noin vuoden ajan. Aion nyt yrittää kertoa jotain antroposofiasta. Antroposofia on syntynyt Rudolf Steinerin (1861-1925) virikkeiden pohjalta. Steiner koki tehtäväkseen yhdistää sen tieteellisyyden, joka syntyi yhdessä nousevan taloudellisen ja teknisen edistyksen kanssa, ja sen henkisyys, näkökulman henkiseen, jonka hän oli kokenut omassa itsessään lapsuudesta saakka. Syntyi antroposofinen hengentiede.

Steinerin mukaan nykyihmiselle on mahdollista lähestyä kaikkein syvimpiä elämänkysymyksiä uudella tavalla, vapaan ajattelun avulla. Ajattelu on nykyajan ihmisen ainoa yliaistinen kyky. Tekniikan ja tieteen aikakausi on suuresti voimistanut tätä kykyä niin, että se on täydellisempi kuin aikaisempien kulttuurikausien ihmisillä. Mutta on tapahtunut tragedia: Samalla kun ajattelu on vahvistunut tieteen ja tekniikan myötä, ihminen on juurtunut materiaan (jonka piti olla vain harjoittelukenttä!) ja kadottanut tajun henkisestä. Tie takaisin henkiseen käyt- ajattelun kautta, mutta uudenlaisen ajattelun. "Vanha ajattelu" ei löydä henkeä, koska se on materiaalisen parissa kehittänyt ajattelua. Tarvitaan uudet käsitteet, uusi näkökulma, jotta päästään tarkastelemaan ei-aistillisia maailmoja (ei aistillisilla maailmoilla tarkoitan sitä todellisuutta, joka on olemassa fyysisen lisäksi; tunteiden ja ajatusten maailmat ovat tällaisia realiteetteja). Näitä fyysisen aistien ta- voittamattomia olemassaolon puolia on mahdollista tutkia samalla täsmällisyydellä, samalla tieteellisyydellä kuin materian maailmaakin. Tämä on eräs antroposofian perusajatuksia. Tästä tulee myös nimitys hengentiede.

Miten tähän uudenlaiseen, henkiseen tavoittavaan ajatteluun päästään? Ihmisen tulee rikastuttaa ajatusmaailmaansa henkisillä käsitteillä, henkisillä sisällöillä. Tärkeätä on lukea ja tutkia sellaisten ihmisten kirjoituksilla, joilla on ollut taju henkisestä. Steiner itse on kirjoittanut hyvin paljon omien tutkimuksiensa tuloksista. Esitän yhden tähän liittyvän esimerkin. Steiner puhuu esim. kirjassaan 'johdatus ihmisen ja maailman henkiseen tiedostamiseen' elämänruumiista l. eetteriruumiista. Se ei ole nykytieteen käyttämä käsite, mutta kuvaa erästä elävän olion ei-fyysistä olemuspuolta. Tämä ehkä kuulostaa kovin mystiseltä; mystistä on kaikki se, mitä emme tiedosta selkeästi, mikä on meille outoa ja kenties pelottavaa - vaistoamme, että asiassa voi olla jotakin vaikuttavaa, mutta emme saa siitä selkoa. Koetamme

nyt selvittää eetteriruumiin käsitettä. Fyysisen ruumiin tunne: se on koostuma kaikista alkuaineista, joita elävässä olennessa, kasvissa, eläimessä tai ihmisessä on. Ajatellaan nyt kasvin siementä. Kun se joutuu multa, se alkaa itää ja kasvaa. Fyysiset aineet, joita kasvi tarvitsee, se saa maasta. Näistä aineista, atomeista ja molekyyleistä, muodostuu siemenessä ja kehittyvässä kasvissa vaikuttavien voimien ansiosta tietty itsenäinen kokonaisuus, yksilö. Jokaisesta siemenestä kasvaa lajinsa mukainen kokonaisuus, jonka hahmo säilyy eheänä ja harmonisena huolimatta siitä, että hahmon muosostava kokonaisuus lakkaamatta muuttuu. Mikä kasvissa saa ikaan sen, että se on kokonaisuus? Päädymme tulokseen, että kasvissa (samoin kuin eläimessä ja ihmisessä) on jokin osa, olemus, joka vastaa sen kokonaisuudesta. Tätä olemusta nimitetään eetteriruumiiksi, myös elämänruumiiksi tai muotovoimaruumiiksi. (Sanalla ruumis ei tässä tarkoiteta fyysistä. Henkisesti näkevä, kuten Steiner, voi havaita eetteriruumiinkin kuin fyysistä ruumista ympäröivänä kenttänä.)

Näin ajattelu kohtaa yliaistista. Ei-aistiseen kohdistuva ajattelu kehittää sisäisen havainnoinnin kykyä, sellaisen havainnoinnin, jonka pohjalta esim. Steiner on tehnyt tutkimuksensa. Kirjoissaan, esim. 'Henkisen tiedon tie', Steiner kuvaa tapoja, joilla ihminen voi kehittää itselleen uusia tiedostamisen kykyjä. Henkisten tutkimuksien tuloksia, antroposofiaa, voi kuitenkin ymmärtää loogisella ajattelulla, sen tuloksista vakuuttua omaamatta henkisen tiedostamisen kykyä.

Tieteellisyyden ja henkisyyden yhdistäjänä Steiner on samalla länsimaisen ja itämaisen katsantotavan yhdistäjä. Idässä, esim. nyt jo rappeutuvassa Intiassa, on uskonnollisluontoinen henkisyys perinteellisesti koettu hyvin vahvana. Siksi monet länsimaiset ihmiset täkäläisen tyhjyyden ahdistamina kääntyvät itään päin. Näin on saatu paljon hyvää aikaan. Monet ovat löytäneet uusia henkisen kasvun kanavia ja luoneet itselleen harmonisemman ihmiskuvan kuin materialismi ja vanhakantainen, nykyihmiselle vieras uskonnollisuus voi antaa. Mutta idän viisaus on syntynyt nykyisistä kovin poikkeavissa oloissa. Itämainen tieto ihmisestä on peräisin varhaisemmalta kulttuurikaudelta. Nyt eläämme uutta kulttuurikautta, ja ihmisen perustietoisuustaso on erilainen. Eräs vaara piilee siinä, että pidetään ihmisen pisimmälle kehittynyttä kykyä, ajattelun kykyä, toisarvoisena ja aletaan suoraan käyttää ihmisen tajuntaan voimakkaasti vaikuttavia psykotekniikkoja, meditaatioita ja kehon harjoituksia. Tällöin voi tapahtua, ettei ihminen kohtaa maailmaa enää minästänsä käsin, vapaasta ajattelustaan käsin, vaan jää saamiensa kokemusten ja näkymien vangiksi.

Antroposofia karttaa kaikkea hämäryyttä, se on luonteeltaan rationaalista. Ihmisen toiminnan tulee lähteä hänen omasta vapaasta oivalluksestaan, ei dogmeista eikä pelosta käsin. Antroposofiassa korostetaan käytännöllisyyttä. Antroposofisista virikkeistä ovat lähtöisin mm. biologis-dynaaminen viljely ja steinerpedagogiikka. Steiner on ollut kehittämässä uudenlaatuista liikuntamuotoa, eurytmiaa, joka on sekä musiikillista liikuntamuotoa että terapiaa. Steinerin ajatuksia sovelletaan myös lääketieteissä ja luonnontieteissä.

Hyvänä johdantona sille, joka haluaa tutustua Steinerin ajatuksiin, on Reijo Wileniuksen kirjanen Ihmiskeskeiseen kulttuuriin - Rudolf Steiner ja antroposofinen hengentiede.

Pentti Aaltonen

JOS PIDÄT TANSSIMISESTA
TULE OSAKUNNAN
VIIKONLOPPUTANSSEI-
HIN (pe ja la klo 20-01)!

Piletti jäseniltä vain 3 markkaa.

— Ja seura on taattua savokarjalaista.

TUAS SOUVVETTIIN SULOKAVALLA

eli

kahden päivän ja 75 kilometrin "suarenympärjsoutu" tai jottain siitä

Kyykkäkilpailussa olisimme voittaneet, jos "Satteella ja tuulella..." ja Souduissa todella kunnostauduttiin SEKÄ satteella ETTÄ tuulessa. Osakunnan urhot ja urhottaret olivat taas kerran päättäneet näyttää maalaistollukoille kuka soutaa ja mihin soutaa.

Lähtö Turusta oli lentävä ja lyhyen lentomatkan jälkeen takaisin laskeutuva huonosta säästä johtuen ja huonosta tuulesta huolimatta päätettiin ajaa körötellä kiltisti ja nurisematik Antsun autolla Sulka-valle. Ei meitä poikia -kä tyttöjä niin vaan masenneta: Kohta alkoi tunnelma kohota ja matka taittui huulta heittäen, runoja kajautellen ja välillä jopa lauluja lausuen. Perille päästessä oltiin hieman väsyneitä, mutta vielä reippaalla mielellä ja soututarmoa uhkuen.

Lyhyen yön jälkeen painettiin Souturantaan lähtöpaikalle. SKO:n kaksi uljasta joukkuetta kiipesivät voitonvarma ilme kasvoillaan ja kiliseviä kantamuksia raahaten veneisiinsä ja tarttuivat miehekkäästi (-? naispuolisen mukanaolleen ihmettelevä huom.) käsiinsä sylkien airoihin.

Lähtölaukaus pamahti ja ensimmäisten joukossa syöksyivät matkaan Marlin melojat (=SKO II) ja SKO:n ykkösjoukkue (SKO I). Ensimmäiset järvipeninkulmat menivät oikein mukavasti: vettä tuli taivaan täydeltä ja ehkä sen vuoksi tai sitten siitä huolimatta vedeltiin oikein kunnolla, niin että veneen laidat rutisivat (uhkaavasti).

Viiden järvipeninkulmankohdalla alkaa SKO I:lle tapahtua: tiukassa kurvissa rusahtaa yksi hankain irti. Siinä pyöritään ja tilanne tekee puheliaaksi (käytössä lähinnä alatyyliset sanonnat ja sananparret, kuten lukija ymmärtäne), sillä vettä tulee kuin aisaa ja märkä selkä höyryää. Neuvokkaat keinon keksivät: veneessä oli toki kahdet hankainparit, vaikka vain yhdet aivot, joten matka jatkui toisissa soutaen hetken aikaa. Kun sitten niistäkin toinen katsoi aiheelliseksi levätä veneen pohjalla, uhkasivat vitsit olla vähissä. Vaan vieläkin löytyi konsti, yhteensä oli vieläkin kaksi hankainta, toinen edessä vasemmalla ja toinen takana oikealla, joten huilivuorolaista ei SKO I:ssa enää ollut: yksi souti yhtä airoo, toinen toista ja kolmas äyskäröi/piti perää. Soutuyksikölle löytyi uusi nimikin tilanteen sanelemana: pariairoton kolmikko. (Pariairoinen kaksikko eli SKO II oli partoihinsa vahingoniloisesti? myhäillen kadonnut pystysuoralla dimensiolla mutkasta tietä jäljettämiin.)

Näin matka jatkui (kaikkeenhan tottuu) airojen yksitoikkoisesti narah-

delle, ja peränpitäjän taidokkaasti ohjatesa matkantekoa. Hetkittäin ilmojen valtiaatkin suosivat samoojia. Soudetaan, keskustellaan vilkkaasti - jopa väitellään- ihaillaan Suomen ja Saimaan kauneutta, välillä pistaydytään maissa kahvilla ja kuullaan kuulumisia muilta retkeläisiltä. Uusi venekin on tulossa jossain takanapiin. SKO I alkaa soutu-tapaan totuttuaan odotusten mukaisesti nousta kohti kärkilaivuetta. Soututahti kiristyy. Soudetaan, soudetaan, souvvetaan, jotta eikun venneen laiat natkuu. Mutta ihankuin öis nuolastu ennenku tipahti - urheilu on arvaamatonta, souturetkiurheilu eritoten, ja hyväkin joukkue on voimaton onnettomien tähtien alla - niin eikös vaan lahonnu laita vielä kolomannenki hankaimen kohalta. Muu ei auttanut ku meloa lähimän saaren rantaan ja nataa taas kaikkien niitten venneitten männä ielle, jotka jo oli ohitettu.

Nyt saavat haaksirikkoiset tutustua savolaiseen vääräleukkakansan järvi-pelastusorganisaatioon. Puolentoista tunnin kuluttua saapuu ensimmäinen huoltovene, jolla ei tosin ole meille varavenettä, mutta kylläkin ratiopuhelin, jolla voisi hoputtaa toista huoltovenettä varaveneen tuomisessa. Yritetään ottaa yhteyttä, mutta "...ei se taija olla Jaskala auki nyt, ei se taija kuunnella. Vuan tokko tuo tuola ennee hyvin kauvan kehtoo olla, kyllä se sieltä kohtapuolin tulloo." Ja jatkavat matkaansa. Kohtapuolin oli sitten 1 1/2 tunnin kuluttua ja viimeiset 15 km lepopaikkaan soudettiin jo latistuneen tunnelman vallitessa. Lopulta rantaan kokka kolahtaa ja rantakivillä istuvien huoltojoukkojen hurraahuuto kaikuu.

Päivä numero yksi oli raskas ja saunan jälkeen sammuiivat väsyneet soutu-jat jaksamatta osallistua yleiseen soutu-riehaan (ja mahdollisesti hankainpainajaisia nähden).

Toisena ja samalla viimeisenä soutu-päivänä eivät SKO I:n kannattajat joudu pettymään, vaan saavat nähdä viimeiseen asti hiottua taitoa, uljaiden miesten ja urheen naisen saumattoman yhteistyön tuloksena syntyvän upean taistelun luonnonvoimia ja kovaa kohtaloa vastaan.

Matkaan päästään kolme tuntia muista jääneinä. Marlin melojat toiseksi viimeisinä ja SKO I vihon viimeisenä. Aurinko paistaa, mutta ensimmäiselle selälle päästyä tuuli yltyy navakaksi ja olosuhteet alkavat olla mereelliset. Aallokko kastelee, mutta laulu senkun soi: "Ain merimies se merta rakastaa..." - Uusi veneemme on osoittautunut soutu- ja vedenpitoominaisuuksiltaan todelliseksi kolmen miehen veneeksi. Tällä kertaa tilanteenmukainen nimi olisi "kaksipariairoinen kolmikko" + persoomaton lepänoksa, joka tukki yhtä oksanreikää veneen pohjalla (jättäen silti myös äyskärille töitä). Liftareita ei onneksi juuri näkynyt, tilaa kun oli niukalti. Toinen päivä kului joka tapauksessa jo vanhalla rutiinilla. Kartan luku onnistui hienosti ja jo noin kello 15 olimme

maalissa hiuksenhienosti yhtäaikaan kilpasoudun voittajien kanssa yleisöjoukon osoittaessa suosiotaan.

Yhteenvedona voidaan (suhteellisuusteoria huomioon ottaen) sanoa, että SKO I taisteli hienosti: Lähti tuntia myöhemmin kuin kilpasoutajat, sousti kymmenen kilometriä enemmän kuin he ja oli yhtä kaikki (retki-soutajien viimeisenä) yhtä aikaa kilpasoutajien kanssa maalissa.

"väsynyt mutta onnellinen"

& "onnellinen mutta väsynyt"

& "väsynyt onnellinen mutta"

TULE

TOIMIS-

TOON

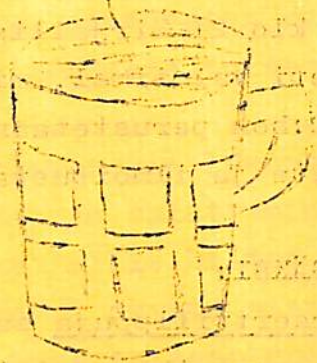
KAHVIL-

LE PÄIVYSTYSAIKANA

KLO 12-13

KAHVI 50p

PULLA 50p

INFORMAATIOSIVU

VIIKOTTAISTA:

ma klo 21 Chevaliers de la Table Rouge (ChTR) osakunnassa. Jos olet kiinnostunut tutustumaan Chevaliereihin, mainitse asiasta kovalla äänellä osakunnassa, niin saat varmaankin vierailukutsun.

ti klo 16.30 ja la klo 14 jalkapalloharjoitukset Hummen 1. Halisen kentällä.

ti klo 18 SKO:n Akateeminen Atleettikerho (SKOAAK) CCT:n kuntosalissa.

to klo 20 Kuvallisen ilmaisun kerho (KUVIS) osakunnassa. Ensimm. kerta 27.9.

pe ja la klo 20-01 opiskelijatanssit osakunnassa. Jäseniltä vain 3 mk.

la klo 16-18 lenkkisaunat Yo-kylässä, tytöt 3D ja pojat 4D.

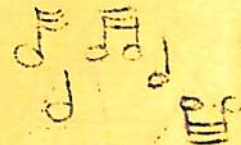
su klo 19 t. 20 Naistenkerho. Ks. tarkka aika ja paikka TYT:n infopöydältä t. ilmoitustaululta.

UUTTA:

to klo 19.30-21.00 tanhuharjoitukset osakunnassa. Ks. ensimmäinen kerta ilmoitustaululta.

su klo 21 Kirjallisuuskerho osakunnassa. Ensimm. kerta 30.9. Mieti valmiiksi, mitä kirjoja haluaisit käsiteltävän.

SKO:hon perustetaan kuoro/lauluryhmä. Tarkemmat tiedot infopöydältä ja ilmoitustaululta.

LISÄKSI:

Konserttilippuja saa lainaksi perjantain Kaupunginorkesterin konsertteihin toimistosta päivystysaikoina.

Seniorijuhla 17.11.

Lokakuussa menemme taas teatteriin. Tarkemmin myöhemmin.

UUDET OVAT AINA TERVETULLEITA MUKAAN KAIKKIIN KERHOIHIN JA TILAISUUKSIIN!

SKO:n jalkapallojoukkueen SKOFFin (SKO Fotbollföreningen) peleistä voit hakea monisteen ilmoitustaululta. Menehän mukaan ainakin kannustamaan.

Vihreän hätäaputoimittajan seikkailu eli kuinka saavutaan Turun Yliopistoon ja selvittää hengissä

Ruljanssiriihi on nyt sitten onneksi ohi! Vieläkään en tosin ole varma siitä voinko kaikessa rauhassa kävellä laiskahkosti luennoille vai olisiko minun vielä juostava jonkin allekirjoittamaan jotakin. Niin että miksikö? No aloitetaan ihan alusta niin voitte paremmin ymmärtää mistä oli kyse.

Astellessani meille kaikille hyvin tutuksi tullutta mäkeä ylös pääkallonpaikalle ensimmäistä kertaa, oli olo kuin hautolaispojalla kaikista ympärillä hyörivistä ihmisistä huolimatta ja mieleen palautuivat V.A.Koskenniemen miete: 'Yksin oot sinä ihminen, kaiken keskellä yksin.' Tuttu tunne, eikö totta!

Tartuin kuitenkin itseäni henkisesti kiinni niskasta ja jatkoin matkaani luottavaisesti päärakennukseen. Oli hyvä etten tiennyt millaiseen kurimukseen jouduin, sen rinnalla tuntuivat E.A.Poen kauhukertomukset iltasaduilta.

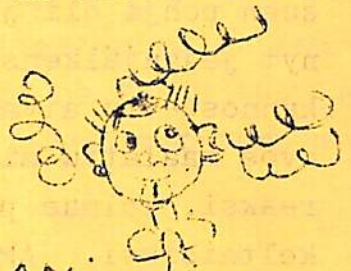
Neuvonnasta minut ohjattiin tuon ahnaan pedon byrokratian hampaisiin, jonka herkuteltavaksi olin tuonut entsyklopediallisen verran erilaisia papereita.

Tästä vasta ilo alkoi!

Jotkut väittävät ettei ikiliikkujaa ole, mutta eikö lähellä tätä ole uusi opiskelija (miksei vanhakin) joka joutuu liikumaan enemmän ja vähemmän byrokratian määräysten mukaan, hakiessaan, viedessään ja juostessaan paikasta toiseen, ylös ja alas.

Pakenin tuosta hullunmyllystä johdantokurssin luennoille, joilta sain tiivistettyä tietoa mutta sen sulattaminen ei olisi onnistunut ilman tutor-ohjaajia joille kiitos asioiden järjellisestä selvittämisestä. Tästä syystä ainakin minun pehmeä laskeutuminen yliopiston akateemiseen maailmaan onnistui. Toivottavasti jatko sujuu samoin. Ainakin osakuntatoiminta SK:n piirissä on ollut vireätä.

Toteaa Hätäaputoimittaja Jussi

HÄTÄAPUTOIMITTAJAN
MAINEEN PUHDISTAMISEKSI:
KUVAT EIVÄT KIRJOITTAJAN
ITSENSÄ TEKEMÄ

PAIVAN
TAKKEIN
HENKILO

Helsingin karjalaisten
kanssa Potoskanvaarassa

Heinäkuun viimeisenä aurinkoisena lauantaiaamuna lähti Joensuun laivalaiturista Kiteetä kohti Puumala-laiva kannellaan parisenkymmentä karjalaista ja kaks savokarjalaista (mie ja Kale). Ilma oli pitkästä aikaa aurinkoinen ja mieltä ei painanu mikään muu kuin ne sakot, jotka mie sain 9 ja puol kilometriä ennen Joensuuta. Kaheksankymmentä markkaa.

Puoliaan ja olutpitoisen laivaristeilyn jälkeen laskimme maihin Kiteellä, jossa Kiteen kunnanisät tarjosivat kahvit ja karjalampiirakoita. Kahvin aikana kunnanjohtaja ja kumppanit leposasti selvittelivät kunnan tilaa ja tekemisiä. Lopuksi käytiin uudella urheilukentällä tiukka kyykkäkamppailu kunnanisine joukkuetta vastaan. Taisivat kiteeläiset voittaa.

Yövyimme Potoskanvaaran nuorisoseuran talolla. Sellaista paikkaa ei ole olemassa. Tai en uskoisi olevan olemassa, ellen olisi nähnyt. Koivikkoniemessä olevassa talossa oli keittiön ja pienen takkakamarin lisäksi suuri tupä. Tuvassa oli pieniruutuiset ikkuna, leveät maalamattomat lattiälankut, komeat seinähirret ja kapeat yhdestä lankusta veistetyt penkit. Sekä näyttämö. KKuten kunnan nuorisoseurantalossa pitääkin olla. Näyttämön peitti esirippu, johon oli maalattu ihana nuori koivikko joka reunusti syvän sinistä lampea. Valkoiset poutapilvet seilasivat hyvin taivaansinistä taivasta pitkin. Ja kun esirippu rullattiin ylös takaa paljastui metsälampi, jota koristeelliset kakkärämänyt kehystivät. Esiripun sekä lavasteet oli säkkikankaalle maalannut kauan sitten joku potoskanvaaralainen amatööritaitelija.

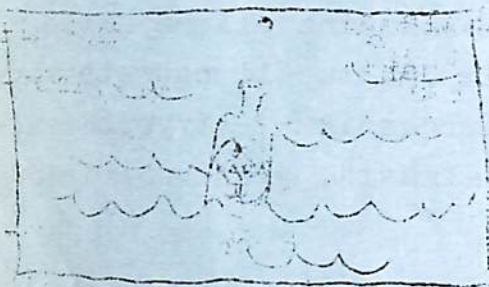
Potoskanvaaran seurojentalo on hyvin hoidettu. Uuden ulkoveeseen pohja oli juuri valettu (kuka lie illan pimeydessä jättänyt jajanjälkensä puolipehmeään sementtiin??) ja kaikki paikat kunnostettu aivan lähiaikoina. Yläkerran viinttikamari oli myös maalattu aivan äskettäin. Seinä siniseksi, toinen vihreäksi, kolmas punaiseksi. Katto oranssiksi ja ikkunanpuitteet keltaisiksi. Akkunaa koristivat koreat kukalliset kretonkiverhot. Väitetäänkö, että suomalaiset ovat värittämiä.

Illalla saapuivat kiteeläiset yhteiseen lauluiltaan, jossa e-

sitettiin tervehdyksiä puoleen ja toiseen. Yhteislaulujen jälkeen tanssittiin haitarin säestyksellä suomalaiskansalliseen tapaan jenkkää ja polkkaa, tankoa ja valssia. Jenkan hiet huuhdottiin saunassa ja järvessä. Saunottiin ja xjuotiin tätä karjalaista. Koko yö.

Siinä huvittelun lomassa puhuttiin myös asiaa. Keskusteltiin yhteisistä ongelmista ja osakuntien noususta. Tästä noususta on näkynyt selviä merkkejä Helsingissäkin. Tuumittiin että seuraavana kesänä tehtäisiin yhteinen kesäretki. Tutustuttaisiin johonkin anteliaaseen ja vieraanvaraiseen kuntaan ja yhdessä vietettäisiin yötöntä kesäyötä. Me tietysti kannatimme tätä karjalaisten ehdotusta. Ja ajattelimme, että voisimme vastapainoksi ottaa mittaa helsinkiläisistä Sulkavalla soudun merkeissä.

l.m.p.

AMORIN OSUMIA AMORIN OSUMIA AMORIN OSUMIA AMORIN OSUMIA AMORIN

o o o o o kihlautuneet

Ollaan huomattu aivan yleisesti uutuuttaan kiiletelevät kullanväriset kahleet nuoren isännän (se on Saarennon Lassi) ja ex tyttöystävän nykyisen kihlatun ja vissiin futurevaimon eli Helenan sormessa. Ratkaiseva askel on huhujen mukaan otettu heinäkuun loppupuoliskolla.

ooo o o o naineet

Vielä pitemmälle ovat ehtineet viime vuosijuhlien jatkojen superstar, Niemisen Matti ja Matin Päivi. Yhteisiä ylämäkiä Matti ja Päivi rupesivat tarpomaan elokuun 11 päivänä.

OSAKUNTA MAAILMAN LAIDALLA

SKO:n teatterisyksy alkoi sunnuntaina 16. päivä, kun kävimme Kaupunginteatterissa katsomassa Pirkko Saision näytelmän "Maailman laidalla". Osakuntalaisten kulttuurintarve ei vakuuttanut, sillä lippuja jäi jokunen käyttämättä.

Useimmat meistä eivät pitäneet näkemästään, joku jopa lähti pois puolisen tuntia katsottuaan. Maaseudun heikkoja elinolosuhteita ja autioitumista on viime aikoina käsitelty varsin paljon kirjallisuudessa, ja meidän mielestämme onnistuneemmin kuin Saisio. Näytelmä hukkui omaan pessimismiinsä, niin että varsinainen asia ei enää tavoittanut katsojia. Roolihenkilötkään eivät vakuuttaneet. Ihmettelimme miksi maalaiset täytyy kuvata vaistojensa varassa toimivina, keskimääräistä yksinkertaisempina ihmisinä. Reten maalaisina olimme siitä suorastaan loukkaantuneita. Näytelmän Santtu oli naurettavansäälittävänä talon poika (ei siis talonpoika-) -tyyppinä aivan kuin suoraan vanhasta kansannäytelmästä, jossa on hölmötfiksut -kahtiajako.

Tämäntyyppisiä asioita pohdimme näytännön jälkeen liikennevaloissa odotellessamme ja Portin pubissa. Valitettavasti meitä oli jäljellä enää vain rippeet kaikista mukanaolleista. Minne ihmeeseen kaikki taas häipyivät?

Kirjaajana toimi Kalle

P.S. Olin tänä iltana (torstaina) katsomassa Åbo Svenska Teaterissa "Riddaren från la Mancha" -musikaalin kenraaliharjoitusta. Menkää ihmeessä katsomaan, näytelmä, jos vain pääsette. Se on aivan uudenlainen toteutus Cervantesin tunnetusta Don Quijote-tarinasta, ja musiikki on aivan mahtavaa. Tuli aivan semmonen olo kuin Kaupunginteatterissa Holmbergin ja Långbackan aikoihin.

TUTUSTUMISILLANVIETTO Reportaasi

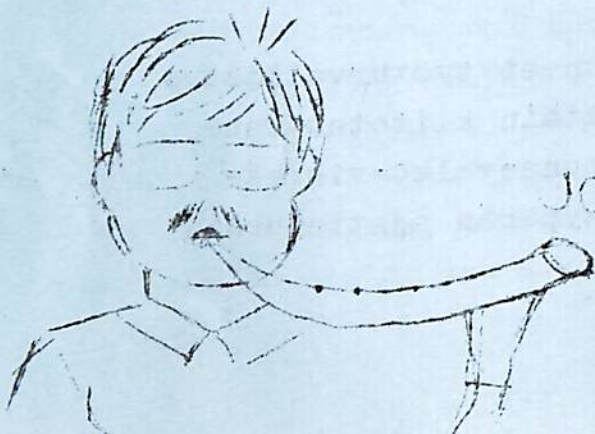
by Th.Litmaskoski jr.

Keskiyiikkona menneellä viikolla 19.9.ilmeni osakunnan huoneistossa monenmuotoista liikettä ja monenlaista ihmistä, mutta innokkaista ilmeistä huomasi että jotain aivan erityistä oli nyt tekeillä.Myös toimitus oli tapansa mukaan soluttautunut mukaan sinne missä tapahtuu.

Pienen alkujutustelun jälkeen ja kun varusteet oli jaettu tapahtui kuljetus linja-autolla(taloudenhoitajan määräyksestä tilausajo nro 120:llä)seuraavaan ohjelmapaikkaan Laukavuoren uimahalliin.Tunnelma paikan päällä oli aluksi sopivan jäykkä ja juhlallinen,mutta saunan ja puhelääkkeen nautittamisen jälkeen kuului jo seuralle tyypillinen iloisen sivistynyt rupattelu.

Virallisen puolen aloitti Suuresti Kunnioitettu Kuraattorimme Jommi pitämällä uusille tulokkaille esittelypuheen,jota innolla seurattiin.Jommi suorastaan liikuttui puheessaan muistelllessaan Osakunnan historiaa ja muita jaloja asioita==makkarankuoret vain lensivät ja nuorempi polvi haukkoi ihastuksissaan henkeänsä ajatellen hengessään:vielä minäkin joskus tulen kokemaan näitä yleviä asioita.Kun tilanne oli saatu rauhoittumaan alkoi yleinen esittelykierros,jonka aikana viimeisetkin salaisuudet saatiin päivänvaloon.

Jatkopuoli suoritettiin juhlasalissa ylioppilastalon kellarikerroksessa.Ohjelma alkoi olla kohtalaisen kevyttä ja erilaisten leikkien(mm.juomaviestin)siivittämänä siirryttiin karkeloimaan ja yhteislauluun.Illan aikana kuultiin myös korkeatasoisia taide-esityksiä.Elämäneliksiirin siivittämänä tunnelma vain nousi mitä pitemmälle ilta ehti.Toimittajamme sai selville pöytäkeskusteluissa,että uusi polvi oli hieman ihmeissään,missä vanhat parrat olivat(hallituksen ja muutamien rohkeiden lisäksi).Juhlat olivat todella laadukkaat ja onnistuneet -- sen ehti toimittajammekin havainnoida ennenkuin siirtyi pöydäanalushorisonttiin.jeessano

JOMMI JAMMAA

RUUSUT JA RISUT

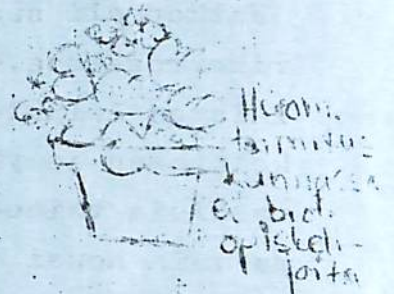
Kimpun tulipunaruusuja osakuntanauhalla sidotuna ojennamme kaikille niille uusille, jotka rohkeasti ovat astuneet riveihimme jo heti alku syksystä.

Kaikille osakunnan riennoissa rampautuneille tai muuten vain kunniallisesti sairastuneille nuori-isäntä haluaa ojentaa mukillisen volgansientä. Auttaa kuulema ainakin kaikkiin ei-sielullisperäisiin vammautumisiin.

Kulttuurisihteeri vastaanottakoon ansaitsemansa risut, koskapa hukkaasi melkein täysilukuisen teatteriseurueen, eikä pystynyt luotsaamaan kulttuurinälkensä tyydyttäneyttä seuruetta virvoittavien vetten ääreen. Risut luovutettakoon hallituksen seuraavassa kokouksessa, jossa ne ao. sihteeriin testattakoon ja sen jälkeen näkyvälle paikalle toimistoon muille pelotukseksi ja varoitukseksi jätettäköön.

Ahkeraliisa jokaiselle erikseen ja yhden yhteiseksi ojennamme kaikille niille, jotka uhrasivat istumalihaksensa osakunnalle istumalla pitkät, mutta ei suinkaan pitkäveteiset päivät, osakunnan info-pisteessä.

SKO ojentaa elokuussa aivan kutsumattomana osakunnassa vierailleelle vorolle tukevan kartun (= kyykässä käytetty maila), jottei tarvitse käyttää kallista viihde-elektoriikkaa ryöstöretkillä itsepuolustusvälineenä.

Huhujen mukaan huolestuneet työturvallisuusviranomaiset ovat äskettäin kiitotavarana lähettäneet Reiskalle puna-valko-vihreä-keltaraidallisen diskokypärän ajatteluelinten suojaksi.

Syksyn taidetarjonnasta

TAIDEMUSEO, Puolalanpuisto

Avoinna: ark. klo 10-16, torstaisin myös 18-20, su 10-18.

20.9. - 21.10. Pekka Kontio 1933 - 1976, muistonäyttely

20.9. - 21.10. Häme taiteilijain kuvaamana 1818 - 1940

15.11. - 16.12. Roj Friberg, piirustuksia ja grafiikkaa

16.11. - 6.1.-80 Taidemaalariliitto 50-vuotisnäyttely

2.12. - 6.1.-80 Aatelista ja aikalaisia 1600 - 1700 -luvulta

Kuukauden piirtäjät:

Syyskuu: Eino Ahonen

Lokakuu: Santeri Salokivi

Marraskuu: Ilmari Kaijala

Joulukuu: Simo Hannula

WAINO AALTOSEN MUSEO, Itäinen Rantakatu 38

Avoinna: ark. klo 11-15 ja 18-20, la 11-15, su 11-18.

20.9. - 7.10. Vieno Orre, maalauksia ja piirustuksia

20.9. - 7.10. Eero Eirto

20.9. - 7.10. Kathy Koski-Lång, pastellitöitä, maalauksia ja piirustuksia

11.10. - 28.10. Kuvataiteilijajäseniä r.y.

11.10. - 28.10. DDR suomalaisen silmin, Olavi Porrin valokuvareportaasi

1.11. - 18.11. Brittiläistä grafiikkaa

1.11. - 18.11. Turun Kamerat r.y.

1.11. - 18.11. Teemu Luoto, keraamisia eläinveistoksia

9.11. - 25.11. Umbria kautta aikojen

22.11. - 9.12. Liisa Rautiainen ja Olavi Korolainen

22.11. - 9.12. Lehtivalokuvaajat

Joulukuu: Puolalaista ja suomalaista merigrafiikkaa

BRAAHEN GALLERIA, Linnankatu 3 b

Avoinna: ark. klo 11-18, su 12-16, la suljettu

20.9. - 1.10. Maarit Nissilä, veistoksia

Kauko Nissilä, maalauksia ja piirustuksia

4.10. - 15.10. Leo Niemi, grafiikkaa

Hannu Hämäläinen, grafiikkaa

18.10. - 29.10. Uutta ja vanhaa taidetta

1.11. - 12.11. Lasse Stenbom, maalauksia

Aulis Uotila, maalauksia

- 15.11. - 26.11. Pentti Koivikko, maalauksia
29.11. - 10.12. Antti Lampisuo, maalauksia
Tauno Leppänen, maalauksia
12.12. - 21.12. Kalervo Moliis, metallireliefejä
Nykytaidetta eri taiteilijoilta

GALLERIE GRAFIART, Eerikinkatu 2

Avoinna: ark. klo 11-18, la 10-14, su 12-16.

- 20.9. - 30.10. Pablo Picasso
1.11. - 20.11. Elina Luukanen
22.11. - 11.12. Kimmo Kaivanto
13.12. - 15.1.80 Joulunäyttely

TURUN KAUPUNGINTEATTERI, Itäinen Rantakatu 14

Lippumyymälä avoinna ark. (ei maanant.) klo 11-15 ja 17-19, su 13-18.30.
Puh. 331 441

Suuri näyttämö:

Bertolt Brecht: Svejk toisessa maailmansodassa

Minna Canth: Papin Perhe

Pirkko Saisio: Maailman laidalla

William Saroyan: Sydämeni on kukkuloilla, ensi-ilta 28.9.

Lerner - Loewe: My Fair Lady, ensi-ilta 5.12.

Sopukka:

Edvard Uspenski: Fedja-setä, kissa ja koira

Astrid Lindgren: Peppi Pitkätossu

J.W.Rytkölä: The pop-oz

Maria Jotuni: Amerikan morsian, ensi-ilta 30.9.

Franz Kafka/Peter Weiss: Oikeusjuttu, ensi-ilta 4.12.

ÅBO SVESKA TEATER, Aurakatu 10

Lippukassa avoinna klo 11-15 ja 17-19, sulj. su ja ma puh. 11 364

Dale Wasserman: Riddaren från la Mancha, ensi-ilta 22.9.

August Strindberg: Fröken Julie, ensi-ilta marraskuun alussa

Ludvig Holberg: Jeppe på berget, ensi-ilta marraskuun puolivälissä

SIBELIUS-MUSEO, Piispankatu 17

Avoinna: joka päivä (ei maanant.) klo 12-15

25.9. Kamarikonsertti, Helsinki-trio:

Seppo Tukiainen, viulu

Arto Noras, sello

Tapani Valsta, piano

Johannes Brahms: Trio in H op. 8

Trio in C op. 87

26.9. Duoilta, Juan Antonio Muro, ktara

Ilmari Hytönen, kitara

Antonio de Cabetson: Diferencias sobre el Canto del
Caballero

Diferencias sobre la Gallarda
milanesa

Wolf Jakob Lauffensteiner: Duetto in A

Joaquin Homs: Entre dues linies - 7 piezas

Leo Brouwer: Micropiezas - Hommage á Darius Mihaud

Franz Bruchardt: Toccata (1946)

Amable Massis: Deux pièces

Duo en forme de prélude

Fugato chromatique

Isaac Albeniz: Del ballet "El Amor Brujo"

3.10. Duoilta, Lennart Helling, viulu

Gustaf Djupsjöbacka, piano

Wolfgang Amadeus Mozart: Sonata in G KV 301

Johannes Brahms: Sonata in A

Guillaume Lekeu: Sonata in G

10.10. Lauluilta, Heikki Keinonen

avustaa Meri Louhos, piano

Toivo Kuula: Suutlo (Kouta)

Vanha syyskuu (Koskenniemi)

Kesäyö kirkkomaalla (Koskenniemi)

Epilogi (Koskenniemi)

Yrjö Kilpinen: Tunturilauluja (Törmänen)

Vanha kirkko

Kirkko rannassa

Tunturilaulu

Tunturille

Jacques Ibert: Don Quichotte:

Chanson du Duc (Arnoux)

Chanson du Départ (Ronsard)

Chanson á Dulcinée (Arnoux)

Chanson de la mort (Arnoux)

Henri Duparc: L'invitation au voyage (Baudelaire)

Le manoir de Rosemonde (Bonnières)

Phydile (Lisle)

17.10. Selloilta, Eira Ojanen

Johan Sebastian Bach: Suite nr 1 in G

Benjamin Britten: Suite for Cello op. 72

24.10. Pianoilta, Merja Soisaari

Alban Berg: Sonata op. 1

Robert Schumann: Humoreske op. 20

Johan Sebastian Bach: Toccata in C

Paul Hindemith: Sonata nr 3

31.10. Kamarikonsertti, Oulun kamarisolistit

Erkki Palola, viulu

Juhani Palola, viulu

Olli Raulamo, alttoviulu

Lauri Laitinen, sello

Anna-Leena Hämäläinen, piano

Franz Schubert: Quartetto-satz in c

Aulis Sallinen: Quartetto nr 3 op. 19 (1969)

"Aspekteja Peltoniemen Hintriikan surumarssista"

Robert Schumann: Trio nr 2 in F

7.11. "Lapset soittavat lapsille" yhteistyössä Turun konservatorion kanssa, vapaa pääsy

14.11. "Musiikkia yli rajojen", Carita Holmström, laulu, kitara, piano
Teppo Hauta-Aho, kontrabasso

Ohjelma avoin

21.11. Pianoilta, Maija weitz-Numminen

Johan Sebastian Bach: Englische Suite nr 3 in g

Ludwig van Beethoven: Sonata in As op. 110

Robert Schumann: Papillons op. 2

Franz Liszt: 4 Consolations (1,2,6,3)

Etude in f (Etudes d'exécution transcendante)

Sergei Prokofjev: Sonata nr 3 in a

28.11. Kamarikonsertti, Pro Barocco

Jukka Louhivuori, nokkahuilu

Eira Juntura, barokkipoikkihuilu

Sini Louhivuori, viulu

Antti Meurman, viulu

Sirpa Kankainen, alttoviulu

Hannu Naukkarinen, sello

Elina Mustonen, cembalo

Antonio Vivaldi: Concerto per archi in g (F.XI/21)
Jean Maria Leclair: Concerto in c
Johann Joachim Quantz: Trio sonata in c
Francois Couperin: Vingt-cinquième orde
Georg Philipp Telemann: Concerto in c

TURUN KAUPUNGINORKESTERI, konserttitalo, Annikaistenkatu 9
Lippumyymälä avataan tuntia ennen tilaisuuden alkua
Pääsylippujen ennakkomyynti: Musiikki Fazer, Humalistonkatu 5

27.9. Sinfoniakonsertti, johtaja Pertti Pekkanen

28.9. solisti Jean-Jacques Kantorow, viulu

Mozart: Alkusoitto oopp. Taikahuilu

Mozart: Viulukonsertto n:o 3 G-duuri

Ravel: Tzigane

Britten: Sinfonia da Requiem

4.10. Sinfoniakonsertti, johtaja Miklós Erdélyi

5.10. solisti Liisa Pohjola, piano

Beethoven: Coriolan-alkusoitto

Haydyn: Sinfonia n:o 94 G-duuri

Bartók: Pianokonsertto n:o 2

11.10. Sinfoniakonsertti, johtaja Kari Tikka

solisti Barry Tuckwell; käyrätorvi

Weber: Oberon-alkusoitto

R. Strauss: Käyrätorvikonsertto n:o 1 Es-duuri

Mozart: Sinfonia n:o 41 C-duuri

20.10. klo 15.30 Akatemiatalo

Iltapäiväkonsertti, johtaja Pertti Pekkanen

solistit Olavi Pälli, viulu

Olli Kosonen, kontrabasso

Händel: Concerto grosso, op. 6 n:o 6

Bottesini: Grand duo viululle ja kontrabassolle

Webern: Sinfonia

25.10. Sinfoniakonsertti, johtaja Arnold Katz

26.10. solisti Aleksandr Slobodjanik, piano

avustaa Reino Kotaviita, trumpetti

Glinka: Kamarinskaja, fantasia orkesterille

Sostakovits: Pianokonsertto n:o 1

Sostakovits: Sinfonia n:o 5

8.11. Sinfoniakonsertti, johtaja Eilakum Shapirra
9.11. solisti Yoshiko Arai, viulu

Risto Kuonen
Yo klo C-272
20000 Turku 50

Sibelius: Viulukonsertto d-molli

Bartók: Konsertto orkesterille

15.11. Ooppera- ja operettikonsertti, johtaja Pertti Pekkanen
solistit Pirkko-Liisa Tikka laulu
Seppo Ruohonen, laulu

Puccini - Verdi - Strauss - Kálmán

22.11. Sinfoniakonsertti, johtaja Pertti Pekkanen

23.11. solisti Christina Ortiz, piano

Stsedrin: Konsertto orkesterille "Iloisia laulelmia"

Ravel: Pianokonsertto G-duuri

Sibelius: Sinfonia n:o Es-duuri

13.12. Sinfoniakonsertti, johtaja Pertti Pekkanen

14.12. solistit Seppo Tukiainen, viulu
Arto Noras, sello

Bergmann: Aubade

Beethoven: Sinfonia n:o 8 F-duuri

Brahms: Kaksoiskonsertto a-molli, viululle ja sellolle

16.12. klo 18.00 Joulukonsertti, johtaja Pertti Pekkanen

11.11. klo 19.30 Akatemiatalo

Musiikkilautakunnan järjestämä konsertti

Duoilta, Miriam Fried, viulu

Garrick Ohisson, piano

Beethoven - Fauré - Stravinski - Schubert

Syyskauden sinfoniakonserttisarjan yhdistävänä tekijänä on 1900-luvun musiikki: jokaiseen konserttiin sisältyy ainakin yksi tämän vuosisadan säveltäjän teos. TKO:n omista sinfoniakonserteista johtaa oma kapellimestari Pertti Pekkanen puolet. Ulkomaisia kapellimestarivierailijoita ovat ennestään tuttu maailmankansalainen Eliakum Shapirra, unkarilainen Miklós Erdélyi ja Novosibirskin sinfoniaorkesterin kapellimestari Arnold Katz. Viimeksimainitut eivät ole aiemmin johtaneet Turussa. Kotimaisena vierailijana nähdään Kari Tikka. Syyskauden pianosolisteja ovat brasilialatar Christina Ortiz, Sibelius-akatemian pianonsoiton professori Liisa Pohjola ja tänä kesänä Savonlinnassa kiitosta saanut neuvostoliittolainen Aleksandr Slobodjanik. Jousisolisteina kuullaan ranskalaista Jean-Jacques Kantorowia, Yoshiko Araitä sekä Seppo Tukiaista ja Arto Norasta. Muina solisteina kuullaan mm. australialaissyntyistä käyrätorvitaiteilijaa, Barry Tuckwellia.